

Gondok és félelmek.

Nyílt kritika, amely a régi politikáról folyik; a kíván-
ságokkal nem számoló "reálisabb" megvalósítása a demokrá-
ciának, amely nem gondol az erőkkel, egyéni frázismegnyil-
vánulások, - ez mind kihívta a párt sok tagjának félelmét.
Sokan kérdezték, különösen, amikor az első hírek érkeztek
a kellemetlen poznani eseményekről, hogy vajon a dogmatikus
erők, a régi politika képviselői és azok, kik az ő eszméjük
után az új politikát elfojtják nemcsak formálisan és nagy
huza-vonával akarják a maguk számára kihasználni a követ-
kező szituációt.

A huza-vona dacára a pesti beszélgetésekben az az álta-
lános meggyőződés dominál, hogy nem lehetséges - ahogy az
elmúlt napok több vitáján is kiemelték, - ezt a megújulást
titokban megállítani.

És ez biztos.

(Politika (Belgrád) 1956. július 3., korabeli fordítás)

Kun Imre: Levél Tánczos Gáborhoz

DISZ "Petöfi Kör" Tánczos Elvtársnak.

Budapesti DISZ. Bizottság.

Kedves Tánczos Elvtárs!

A portára hétfőn leadott meghívót megkaptam és hétfőn
este én is ott voltam a Tiszti-házban megtartott vitán.
Sajnos nem volt módomban véleményemet kifejtteni az ott-
elhangzottakkal kapcsolatban, ezért ezuton fűzök néhány
gondolatot a találkozó vitájához.

A "Petöfi Kör" vitáiról.

Igen örvendetes, hogy az emberek végre szabadon elmond-
hatják véleményüket fontos kérdésekről a nélkül, hogy ezért
bántódásuk esnék, hogy a tömegek beleszólhatnak saját jö-
vőjük kimunkálásában. Helyes, hogy a DISZ fiatal értelmi-
sége ezen vitasorozat keretében lehetőséget nyújt a magyar
társadalom formálásában igen jelentős szerepet játszó em-
bereknek arra, hogy véleményt mondhassanak népünk életének

legfontosabb kérdéseiről. Napjainkban mind élesebben vetődik fel a kérdés: legyözi-e az új a régít, a haladó, a megcsontosodottat, vagy marad minden úgy ahogy volt, topogunk egyhelyben. Amint a legutóbbi vita tanulsága bizonyítja, jó úton haladunk az új győzelme felé. Végül is nem lehet majd megakadályozni, hogy a XX. kongresszus napsugarai betörjenek a mi ablakainkon is.

Amit hiányolok a viták szervezésével kapcsolatban, hogy kevés munkás vesz részt bennük. Bár a "Petöfi Kör" fiatal értelmiségiekből tevődik össze, helyes lenne a vitákba bátrabban bevonni gyári munkásokat. De ha erre nem lenne lehetőség, jó lenne a vita eseményeiről, egyes jelentősebb részletéről tájékoztatni az intézmények, üzemek DISZ szervezeteit, néhány-lapos sokszorosított írásos tájékoztatót kiadni részükre.

A vitában felvetődött néhány kérdéssel kapcsolatban:

Egyik sokat vitatott kérdés a dogmatizmus volt. Sokan beszéltek arról, hogy milyen károkat okozott pártunk életében a dogmatizmus, mit jelentett ez az illegalitás idején, mit jelent most, kik voltak főként dogmatikusok; a vezetők, vagy az egyszerű pártmunkások stb.

Ugy vélem, ebben a kérdésben világosabban kellene állást foglalni és meg kellene mondani, hogy a dogmatizmus minden időben tudatlanságot, hozzánemértést, a valóság ismeretének teljes hiányát jelenti. Görcsös ragaszkodás a régihez. Mindez abból fakad, hogy a dogmatikus nem képes számításba venni a jövő követelményeit, nem képes annak megfelelni. Éppen ezért, hogy pozícióját megtarthassa külön ideológiát kreál saját igazolására. Az ilyen emberek megtalálhatók úgy a felső, mint az alsó vezetésben, párttagok között éppúgy, mint párton kívüliek között. A kár, melyet tevékenységükkel okoznak természetesen akkor a legnagyobb, ha ezt mint vezetők követik el.

Az ilyen emberek legnagyobb tragédiája az, hogy szentül megvannak győződve tevékenységük helyességéről. Ugy igyekeznek magukat igazolni, hogy az általuk megfélemlített és különböző adminisztratív eszközökkel kordába szorított emberek formális véleményét tálalják, melyeket megerősítenek a

kARRIERISTÁK és talpnyalók hadával. A tömegeket nem tájékoztatják, mert nem biznak bennük. Ha az értelem szót kér, letorkolják. Ha kell, a legvadabb eszközökkel, mert másképpen nem tudnák helyzetüket tartani. Ez vonatkozik a dogmatikusokra általában. A mi dogmatikusainknak is megvannak a saját jellegzetes vonásaik.

Nagyon sok szó esett a vitában a bizalom kérdéséről. Ugy vélem, nincs sok latolgatni-való azon, hogy bizzunk-e olyan emberekben, akik:

- 1./ kommunista harcosok vérért ontották ki.
- 2./ beléfojtották a szót a tömegekbe,
- 3./ ellenségeskedés légkörét honosították meg a pártban, az egész országban.
- 4./ öncélu terveikkel, intézkedéseikkel csaknem csödbe vitték a népgazdaságot, az országot.

Egyesek sokat hivatkoznak arra, hogy "még nem építettünk szocializmust, hogy még tapasztalatlanok", stb. Ebben az esetben sokkal óvatosabbnak, sokkal elővigyázatosabbnak kellett volna lenni. Az az ember, aki nehéz terepen sötétben jár, helyesebb, ha lasabban megy. Aki ilyen körülmények között rohan, az vagy bolond, vagy ellenség, vagy mazochista. Ugy gondolom, hogy néhány millió ember sorsát egyik fajtára sem bízni.

A bizalom tehát megingott. Nézzük meg miben és kiben?

Mint az egyik budapesti nagyüzem pártfunkcionáriusa bátran merem állítani, hogy a tömegek bizalma sem a pártban, sem a szocializmus ügyében nem ingott meg. Megingott azonban néhány vezetőben, akik letértek a marxizmus-leninizmus útjáról. És hogy mennyire az objektív fejlődés törvényszerűségein épültek fel a marxi-lenini tanítások, bizonyítja az a tény, hogy annyiban fokozódik a nép aktivitása, bizalma a szocializmus ügyében, amennyiben sikerül a régi rossz módszerek felszámolása, az ezt alkalmazó személyek közömbösítése, visszatérés a helyes útra.

Ezért nagyon fontos fellépni minden olyan tendencia ellen, amely a párt egésze ellen, a szocializmus győzelmébe vetett hit ellen irányul. /Ezért nem értek én sem egyet Hajdu elv-

társ felszólalásával/ Ha helyt adnánk a párt egésze, párt-szerü, igazi marxista-leninista vezetök ellen irányuló tevékenységnek, akkor utat nyitnánk az anarchiának, a burzsoá restaurációnak. Ebben az országban a Párt a vezető erő, amelynek töretlen energiájára, szilárdságára szükség van. Az átalakulás roppant nagy munkája nem mehet egyszerre, csak lépésről lépésre, minden lépés helyességét ellenőrizve. Ha azt másként csinálnánk ismét súlyos hibákat követhetnénk el. Igaza volt Mezö elvtársnak abban, hogy nem szabad lebecsülnünk az eddig történeteket. Kezdetnek -ha nem is elég- de valami.

Befejezésül, csupán annyit elvtársak, hogy sokat tanultam ezen a vitán és nagyon megerősödtem. Érzem azt is, hogy ezek a viták másokat is megerősítettek és még sokakat fognak megerősíteni. Biztos vagyok abban, hogy ez a szellem, amely a XX kongresszus talajából nőtt ki, - hamarosan át-ítatja majd az egész pártot, egész népünket és akkor elmondhatjuk Petőfivel, hogy "bár felül a gálya, alul a viznek árja, mégis a viz az ur". A nép, a történelem formálója megkapja méltó jogait, amit agya, kétékeze munkája után méltán megérdemel.

Elvtársi üdvozzlettel:

Kun Imre

A Május 1 Ruhagyár P.V.B. szerv.titk-a.
volt partizán.

Elvtársak! KüldjeteK a többi vitákra is a gyárba a P.B. nek
2-3 meghívót!